

Fot. UM Krakowa

Dane planistyczne w teorii tylko cyfrowe

Od 31 października 2022 roku wszystkie obowiązujące akty planowania przestrzennego (APP) powinny mieć cyfrową, GIS-ową postać. Taki wymóg przewidziano w ustawie z 16 kwietnia 2020 r. o zmianie ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz niektórych innych ustaw, która nowelizowała ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Przypomnijmy jeszcze, że dla nowych APP jednostki samorządu terytorialnego zostały zobowiązane do tworzenia i prowadzenia zbiorów danych przestrzennych już dwa lata wcześniej, tj. od 31 października 2020 roku. Pod skrótem APP kryją się takie dokumenty, jak: plan zagospodarowania województwa, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, miejscowy plan zagospo-

darowania przestrzennego oraz miejscowy plan odbudowy i rewitalizacji. Nowelizacja zakłada, że akty te powinny mieć obowiązkowo formę rastra z nadaną georeferencją wraz z metadanymi, wektorowym zasięgiem dokumentu oraz odniesieniem do treści dokumentu powiązanie. Szczegóły techniczne w tym zakresie określa rozporządzenie ws. zbiorów danych przestrzennych oraz metadanych w zakresie zagospodarowania przestrzennego.

Przepisy te są ważnym krokiem wdrażaniu dyrektywy INSPIRE dotyczącej budowy europejskiej infrastruktury informacji przestrzennej (IIP). Pozwolią bowiem przygotować jednolite w skali kraju zbiory danych dla tematu „zagospodarowanie przestrzenne” zgodne z tymi

uniijnymi przepisami. Dotychczas ich brak mocno zaniżał wskaźniki zgodności naszej IIP z INSPIRE.

Na ile gminom i miastom udało się sprostać tym wymaganiom? Tego, niestety, nie wiadomo. Jak informuje nas resort rozwoju, na razie dysponuje on danymi jedynie według stanu na koniec 2021 roku. Wynika z nich, że wymaganą przez prawo postać rastra z georeferencją miało 49% MPZP i 32% studium uwarunkowań. Statystyki na koniec bieżącego roku będą dostępne dopiero w kwietniu 2023 r. Pewną podpowiedzią, jak wygląda aktualny stan cyfryzacji APP, jest utrzymywana przez GUGiK usługa Krajowej Integracji MPZP. Obecnie oferuje ona cyfrowe dane z 1809 gmin (73% wszystkich).

Jerzy Królikowski

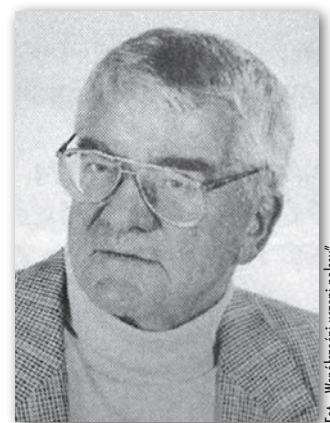
Profesor Jerzy Chwastek (1930–2022)

W swojej pracy koncentrował się głównie na problematyce miernictwa górniczego w odkrywach. Ponadto zajmował się takimi zagadnieniami, jak: ochrona środowiska w przemyśle, rekultywacja, zagospodarowanie wyrobisk poeksploatacyjnych czy gospodarka odpadami przemysłowymi i komunalnymi. Jerzy Chwastek urodził się 9 marca 1930 roku w Nasiechowicach koło Krakowa. Studiował na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, gdzie uzyskał dyplom inżyniera miernictwa górniczego (1952), magistra nauk technicznych z zakresu geodezji górniczej (1954), a następnie

magistra inżyniera górnika (1967). W 1958 roku trafił do pracy w górnictwie odkrywkowym węgla brunatnego Kopalni Konin, gdzie piastował stanowisko głównego inżyniera górnictwa. W 1963 roku awansował na stanowisko głównego inżyniera miernictwa górnictwa Zjednoczenia Przemysłu Węgla Brunatnego we Wrocławiu.

Po kilkunastoletniej pracy w przemyśle górniczym związał się ze szkolnictwem wyższym. W 1969 roku na Politechnice Wrocławskiej uzyskał stopień doktora nauk technicznych w specjalizacji geodezja górnicza. W tym sa-

mym roku rozpoczął również prowadzenie zajęć dydaktycznych zleconych w Studium Podyplomowym z zakresu Ochrony Powierzchni Górniczej na AGH. Na PWr pełnił funkcję prodziekana Wydziału Górniczego i zastępcy dyrektora Instytutu Geotechnicznego. W 1978 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego, a w 1983 r. tytuł profesora nauk technicznych. W 1980 roku objął stanowisko dyrektora Instytutu Kształtowania i Ochrony Środowiska AGH, a następnie kierownika Katedry Kształtowania i Ochrony Środowiska Wydziału Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska AGH,

Fot. „Współcześni uczeni polscy”

które sprawował do chwili przejścia na emeryturę. Był odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł 12 listopada w wieku 92 lat, spoczął na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

AW